

I

4/5 april 1999

Nederland staat als verdedigingslinie de
waterlinie

Bestrijdingsdag
Op 5 Mei ~~1940~~ 1940 10 Mei begon de oorlog.
Was ik 11 jaar.

3 Morgens om 5 uur werden we wakker
door het bombarderen van Schiphol.

Wij waren met mijn 10 men thuis.

5 dagen plotseling in oorlog

5 dagen luchtalarm

→ Nederland met mijn waterlinie in werking

Op de Meeuwenlaag sneuvelden soldaten

Soldaten werden na 5 dagen moest het. niet overleven.

De treinen reden langzaam door de
overstromende landerijen, dat was heel erg.

Langzaam ging alles op de bodem

Het eten ging op de bodem

Scherven gingen op de bodem

tesetiel ging op punten

Op den duist was er niets meer.

Het was heel brood

Kinderen gleden uit hun slaren,

Wij liepen op houten molen.

Wij aten tulpenbollen

Wij aten zuikerbieten

1943 Geen elektriciteit. Vroeg naar bed,

Harleklampen die stonden,

Fietzen op een fiets met 5 dynamen om
licht te maken.

Veel Soldaten die hard rinkelend

door de straten marcheerden, dagelijks

Meensen die uit eten stonden het laatste

liken, vermagerd en spijtelijk,

Elke dag zag kwam bij ons een man eten

Wij hadden een schoolvriend van 16 jaar
ondergeestken bij ons thuis, zijn vader was
machinist bij de spoorwegen die gestrekt hadden.

later hadden wij een joods meisje van
18 jaar, ^{in huis} wij had Remma en had het verschrik-
kelijk. Wij sliepen samen in één bed dicht
tegen mekaar, omdat wij het zo hard had.
Het was ook verschrikkelijk hard die honger-
winter.

Toen kregen we ook nog een verpleegster
erbij, omdat er nogal Duitsers waren
waren die extra aangetrokken.

Elke In 1943-1944-45 ging ik elke
week op de fiets naar de Vpolder om
melk te halen. Dan moest ik door
een duitse nachtpost ~~om de boei~~ door
een dyk om in de polder te komen,
en liekte dan vriendelijk naar ~~me~~ hem.

Wij hebben me gelukkig nooit die
garnel met 5 klt. ^{met} afgepakt! die wiebelde aan mijn
stuur.

Toen dat joodse meisje, Mirjam, juist
iën dag weg was, hebbe 3 armen de SS.
Ik schrok me dood, moest altijd open doen
want ik was het enigste meisje thuis.

Ondertussen waren ~~waren~~ mijn 3 zussen
getrouwd, en de jongens konden vanaf
'43 niet meer naar buiten.

Toen dus 2 officieren met een doodschop
op hun pet, die meteen doorliepen,
het hele huis doornochten naar Mirjam
maar wel de poes aaiden, en met scherpe
grote lantaarns nochten. Een Mirjam ronden
en mijn broer gelukkig niet meemaken.

De radio was er niet meer, maar
we luisterden stiekem naar radio Oranje
vanuit Londen.

Gelukkig, speelde mijn moeder veel piano,
en ik ook, wel niet zo goed,
Veel gekongen, voorgelezen mr.
1945 Er werd een ring om A' dam gelegd,
De stad werd uitgehongerd, Je kon
er niet meer in of uit. Het was
heel koud. Dus ook geen melk meer halen.

De stad was overgroeit van de roos.
De stad, was hekel bij de grachten,
rot ratten. Ze liepen bij ons thuis
geroos over de leuning van de trappen
In een kast op mijn slaapkamer
vond ik een rat met een hele
lange staart, hij had trek in mijn
ondergoed gehad.

~~Hij~~ ~~Medertussen~~ Waren de joden
opgepakt, hun ^{lege} huizen werden geplunderd
aan hout voor de kachel.

Alle mannen waren lang
opgepakt en te werk gesteld in Duitsland
te worden. ~~Reis~~ werden overvallen door
dappere jongens. ^{van de burgers gegrepen}

1945 Toen werd mijn leraar Frans, op
mijn fiets, opgepakt. Weg fiets, ~~Hij~~
word per trein, overval met opgepakte
mannen, naar Duitsland gebracht.

Hij sprong uit de rijende trein, die
nogal langzaam leed, maar toch.
Hij kwam lopend huthuis thuis.

Die fiets pakte de Duitsers om
meer naar Duitsland terug te sturen.

Met ons trouwen in 1949 was vlees - le rood
en bot ~~soort~~ nog.
Tegelijk en snelle nog
op de bon.

Wij hadden een grote dakruim
Met een hoog hek er omheen.
Wij stonden aan de Prinsengracht,
Achter ons was de Keizersgracht.
~~Daar~~ Daar stonden naast elkaar een
groot pand voor de Duitsers en een
groot pand als gymnasium, vol
leerlingen. De waren met tuinen van
mekaar gescheiden, onze achterburen.
Wij hadden hele grote vlaggen van
alle landen. Op een dag stierp wij
die uit gaan kloppen en over de
hek van de dakruim gaan hangen.
Vanuit het gymnasium kwam
een groot veld van de vlag van
Engeland kwam, een laken boe-boe
bij de Duitse vlag, hoed rood de
Amerikaanse, en boe rood de
Italiaanse, de Russische, enz.
Bij de Duitsers was het doodstil!

Je moet je voorstellen dat je geen neep
meer had, alleen koud water. In de winter
ijs en ijs koud water. Geen vinger of noets,
alle ruwe was in emmers ^{naar} de dakruim brengen
4 hoog, ophangen. Wij hadden altijd een massief gehad
de meeste mensen die op etages stonden ook.
Maar we hadden muriek en we gingen in huis
Alhoewel je als eertijde Nederlander niet naar de
film - Schouwburg - concert gebouwt. Dat werden
bespeld door de cultuurkamer, verraders dus.
Dus we hebben 5 jaar lang geen film of
Schouwburg gezien.

Door gebrek aan elektriciteit - Alleen bedrjnen
Slechts te liggende mensen bleven in de winter lang slapen.
Geen melk voor kinderen. Geen aard. geen granen, geen
of hout voor de kachel. Je was bij met erwten. geen vlees.

1ste dag nu
de oorlog
Met mijn vader in de kinnensluit en natuurlijk op de Dams. Of men schiet
Aankomst, die niet verlaten konden. Menaf een gekomst op de mensche. 30 mensen worden
gehoort. Als je nocht op mekaar staat, kan je geen kant op. We stonden de middele kant ingedrukt
daar lagen ook de gebeden.

VI

2 leraars van mij sliepen het laatste jaar van de oorlog in lage hokken op mij van de gang. Want deuren waren nu goed verstopt. De mensen werden in kartonnen doods-kisten begraven. Er was geen hout meer.

Gelukkig woonden wij in een groot ^{hoog} huis. Omdat mijn leraars flink konden rennen op de trappen enzo. Ze konden mij een beetje hun energie kwijt. Mijn moeder heeft heel wat tussen de ruïnes moeten bemiddelen.

Prinsengracht 579. A'dam Centrum.

Toen ik in de 3de klas M.M.S. (middelhare meisjes school) zat, heeft onze dienstbode aan de politie gemeld, dat er jongens in huis zaten (lerars) en dat we koken hadden. We kregen toen een rechercheur in huis. Mijn moeder moest alle huishoudelijke karweitjes alleen doen.

Toen ben ik van school gegaan.

Jongens deden in die jaren thuis niets. Het konden bij wijze van spreken nog geen water koken.

Mijn schoolvrienden wel heel veel.

Toen heb ik heel veel in de rij voor winkels gestaan voor voedsel, pen formuleren voor bonnen.

De jongens mochten niet op straat.

3 Rechts keken wij (Hans en ik)
met spanning naar de geallieerde vliegtuigen
die in de lichtbundels van de afweer
raten. Maar gelukkig zijn ontwaakte wij niet.

Dit zijn mijn belevenissen vanuit de oorlog.
Maak er maar een goed verhaal van.
Liefs van Anna -
